

Prý neúspěšný. Ale Putinův summit s Afrikou vypadá docela jinak, když vidíte čísla

- CZ24 News | 31. července 2023

RUSKO: Výsledky rusko-afrického summitu v Petrohradě jako facka pro Vladimira Putina? Naopak - ruský vůdce může být spokojen, kontrují vůči zkreslujícím sdělením některých českých médií analytik Petr Markvart i advokátka a publicistka Klára Samková. Upozorňují, co všechno nám o tomto summitu média neřekla a jaké důsledky to může v budoucnu mít.

Dýka do zad, facka pro Putina, nevídaný poliček pro ruskou diplomacii – tak znělo z mainstreamových médií zhodnocení dvoudenního summitu Rusko – Afrika, který prý byl pro Vladimira Putina, kvůli malé účasti afrických lídrů, „velkým zklamáním“. Na dvoudenní summit dorazilo jen sedmnáct šéfů afrických zemí. Ostatní se buď neúčastnily vůbec, nebo poslaly jen nižší šarže. Na předchozí podobný summit přitom přijelo 45 hlav afrických států, uvedly například Novinky.

Jako selhání summit nepřekvapivě označil také Jakub Janda z lobbistického spolku Evropské hodnoty.

Analytik Petr Markvart analyzuje, zda to s tak malou účastí z africké strany je skutečně tak horké, jak je předkládáno, a dospívá k opačným závěrům:

„Jenom ještě krátce k druhému Summitu Rusko – Afrika. Uvážíme-li, že Rusko má být pod nejtěžšími myslitelnými sankcemi, a to, že na mnoho afrických zemí byl vyvíjen nevybíravý nátlak, aby se Summitu neúčastnily, domnívám se, že Putin může být spokojen. Nakonec dorazilo 19 hlav států, 7 šéfů vlád (zejména ze zemí, kde je premiér důležitější než hlava státu) a 13 zemí na úrovni pověřených ministrů a jedna na úrovni předsedy parlamentní komory.

Pokud to budu brát podle výtlaku ekonomik, tak z první desítky chyběla jenom Keňa (8.). Angola (6.) poslala ‚jenom‘ ministra zahraničních věcí a Ghana (10.) ministra národní bezpečnosti. Nigérie, Egypt, Jihoafrická republika, Alžírsko, Maroko, Etiopie a Tanzánie byly zastoupeny hlavou státu nebo hlavou exekutivy. Těchto prvních deset zemí tvoří dohromady 68 % HDP Afriky. Z druhé desítky chyběl potom jenom věrný francouzský vazal Pobřeží slonoviny (11.).

Do St. Petersburgu přijeli i předsedající prezident Africké unie Azali Assoumani z Komor a předseda Africké komise Moussa Faki. Z osobností tu byli prezidenti JAR Ramaphosa, Egypta Sisi, premiér Etiopie Abiy Ahmed i eso africké diplomacie, senegalský prezident Macky Sall nebo veteráni, ugandský prezident Museveni, kamerunský Biya a konžský Sassou-Nguesso. Nechyběla ani mladá generace revolučních důstojníků v osobě dočasných prezidentů Burkiny Faso Traorého a Mali Goity (noví vládcí Čadu a Guineje vyslali ministry zahraničních věcí).

Takže až vám zase budou říkat, jak moc to Rusku nejde a jak moc jsou izolovaní a bojkotováni, tak si na těch 40 z 54 zemí vzpomeňte. Ale hlavně na tu obrovskou surovinovou základnu, kterou pro budoucnost světa představují...“ zakončuje Markvart.

Podobné zhodnocení přišlo i od advokátky a publicistky Kláry Samkové, podle níž je summit v Petrohradě médií raději záměrně přehlížený:

„Rusko uspořádalo svůj první rusko-africký summit v roce 2019 v Soči. K druhému došlo nyní v

Petrohradě. Česká mainstreamová média tuto událost bagatelizují posměšnými titulky, že prý Putin dostal pomyslnou facku – neboť většina afrických lídrů nedorazila. Novinky.cz a další média se však již neobtěžovaly čtenářům sdělit několik dalších informací, jež jsou ovšem pro tvorbu reálného obrazu podstatné,“ upozorňuje.

První takovou informací je skutečnost, že oproti roku 2019 zde máme novou situaci, a to danou konfliktem na Ukrajině. „Rusko čelí západním sankcím – a ze strany Západu je na africké země vytvářen mohutný tlak, včetně zastrašování, vyhrožování a vydírání. Mluvčí Kremlu Dmitrij Peskov vyjádřil politování nad „neskrývaným bezostyšným vměšováním USA, Francie a dalších států prostřednictvím jejich diplomatických misí v afrických zemích a nad pokusy vyvinout nátlak na vedení těchto zemí s cílem zabránit jejich aktivní účasti na fóru,“ upozorňuje Samková.

Dalším důležitým sdělením, o kterém mluví výše i Markvart, je podle Samkové fakt, že jednání se zúčastnilo sice jen 17 hlav států, ale dalších 32 afrických zemí mělo na tomto jednání diplomatické zastoupení. „Tyto země jako by neexistovaly,“ pozastavuje se Samková, že takové informace v médiích nezazněly.

A poukazuje i na to, že na summitu se objevil také egyptský prezident, Abd al-Fattáh Sa’íd Husajn Chalíl as-Sísí. „Egypt je jednou ze zemí, jež by ráda rozšířila skupinu států BRICS. Sísí poznamenal, že Rusko staví první egyptskou jadernou elektrárnu, a zdůraznil „zvláštní charakter vztahů“ mezi oběma zeměmi,“ dodává Samková.

„Není náhodné, že se česká mainstreamová média v podstatě nedotkla základních témat summitu. Těch bylo přitom hned několik: 1) Zapojení afrických zemí do procesu mírového vyjednávání na Ukrajině. 2) Dodávky obilí potřebným africkým zemím zdarma. 3) Odpuštění somálského dluhu ze strany Ruska,“ pokračuje Samková.

„Nedělejme si o úmyslech ruských představitelů žádné iluze. Hájí především zájmy své. Za současné konstelace je to ale pro řadu afrických států příležitost, jak se vymanit z nekoloniálních pout a závislosti na USA a EU,“ podotýká.

„Je signifikantní, nakolik česká média neplní svou informační roli – a o tomto důležitém summitu pojednávala toliko s úšklebkem a hrubě zkresleně. Přitom každý občan našeho státu by měl vědět, co se ve světě odehrává – a k čemu to může vést. Již přítomnost předsedy Africké unie na petrohradském summitu říká více než odstavce slov. Afrika vycítila svou šanci – a nevzdá se jí. Byla by to ironie osudu, kdyby jednu z citelných ran americkému impériu zasadil právě kontinent, z něhož byly do Spojených států amerických dovezeny miliony otroků. Mohli jsme se však již mnohokrát přesvědčit, že si historie často ve škodolibé ironii přímo libuje,“ uzavírá Kláda Samková.

[ZDROJ](#)